

Азъ оўбо ако оўмолчахъ, твойте разтлѣнніи и злы
и пра́вы, и гнѣсновезчынніите ти докарканіита: щехъ по-
врѣди съ молчаніето си добріте. . Знаѧ добрѣ, за-
що ако неѣка за твоѧта ковáрность не стаңе іавна. Ты
неотмѣнно, на добрійтѣ чловѣцы бы были, тлетворна
и пагубна, и раздаателна — Понеже ты са си ро-
дилъ и отхранилъ, изъ младаго си вѣрасты съ ковáр-
ный и оўмрѣзный иракъ. Ковáрноста ти є безмѣна
и безкрайна: и покечеплѣтна, и поэтрѣвна отъ бнѧ
многогл҃акна лернейскаѧ "Удра. Сօсѣмъ не са вѣж-
даишъ и позиавашъ, защо имашъ сопричастіе отъ чело-
вѣческого естество: свирѣпогнѣкитель си, но постраща-
лиевъ отъ зайдыте! безмѣнъ, но гордѣліевъ! не сѹченъ,
но поблаждослобъ отъ гарвананите! гнѣсновемрѣзенъ въ
гражданитѣ! противенъ и непокоренъ въ законытѣ! не-
вѣрный ласкателъ и ковáрникъ на пріателите: на срѣ-
нициете си найсврбый мучитель. И на народъ си, най-
свирѣпій и лютый наебѣтникъ, и пагубный предателъ!
ты аса дарованіата ти. Знаѧ прѣче какъ щешъ по-
хѣли, илъ ковáрнозловніити си иракъ, илъ щешъ по-
каза не сѹченіето си.

Приснопохѣлітный твѣй Пріателъ

Іоаннъ Вѣланничъ, вел. кѣпецъ.

Отвѣтъ.

"Отвѣтатъ вѣка та́ко: пѣрвомъ показаме сами
себѣ, какъ смѣ длѣко отъ такої хѣли. Вѣромъ, ис-
пытваме и добріти работы, и похвали, който щатъ
ны показа, защо ти а хѣли са наꙗ похваленіе. "О-
баче 旣ыкновено є даса хѣлатъ добріти.